

- 2) Czy prawo Unii, a w szczególności art. 20 i 21 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz dyrektywę 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r., w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich, zmieniającą rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającą dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG” należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom prawa krajowego, które stosują do obywateli Unii i członków ich rodzin, którzy nie zastosowali się do decyzji o zakończeniu pobytu wydanej z uwagi na porządek publiczny lub bezpieczeństwo publiczne, przepis identyczny z przepisem stosowanym wobec obywateli państw trzecich znajdujących się w takiej samej sytuacji w odniesieniu do maksymalnego okresu zatrzymania w celu wydalenia, czyli ośmiu miesięcy?

(¹) Dz.U. 2004, L 158, s. 77.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Specializiran nakazatelen syd (Bułgaria) w dniu 1 października 2019 r. – postępowanie karne przeciwko HP

(Sprawa C-724/19)

(2019/C 413/36)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Specializiran nakazatelen syd

Strony w postępowaniu głównym

HP

Pytania prejudycjalne

Czy przepis krajowy taki jak art. 5 ust. 1 pkt 1 Zakon za Ewropejskata zapowed za razsledwane (ustawy o europejskim nakazie dochodzeniowym) jest zgodny z art. 2 lit. c) ppkt (i) dyrektywy [Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2014/41/UE (¹) z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego w sprawach karnych] oraz z zasadą równoważności, jeśli w tym art. 5 ust. 1 pkt 1 wskazano prokuratora jako organ właściwy, w postępowaniu przygotowawczym w ramach postępowania karnego, do wydania europejskiego nakazu dochodzeniowego dotyczącego udostępnienia danych telekomunikacyjnych i informacji o lokalizacji, związanych z wiadomościami przesyłanymi na odległość – podczas gdy w identycznej sytuacji krajowej właściwym organem jest sąd?

Czy uznanie takiego europejskiego nakazu dochodzeniowego przez właściwy organ w państwie wykonującym (prokuratora lub sędziego śledczego) zastępuje postanowienie sądu, wymagane zgodnie z prawem państwa wydającego nakaz?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2014/41/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego w sprawach karnych, Dz.U. 2014, L 130, s. 1.